

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209925
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812209925.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: E., H.. Z.. A., so sídlom v Y., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného B. E., H.. Z.. A., advokátskou kanceláriou so sídlom v Y., C. X, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: H. Z., v mene ktorej koná D. H. H. Z., so sídlom v Y., Ž. P. Č.. XX, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C/127/2012-34 a o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.11.2013 č.k. 5C/127/2012-65 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie zo dňa 29.1.2013 č.l. 34

Z r u š u j e uznesenie zo dňa 13.11.2013 č.l. 65

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C/127/2012-34 zaviazal žalobcu zaplatiť na účet Okresného súdu Rožňava súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 1.914,- eur (66,-eur x 29 spojených vecí) v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že súdny poplatok vyrubil žalobcovi za námietku zaujatosti podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov aj s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 30.03.2011 sp.zn. II ÚS 124/2011.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13.11.2013 č.k. 5C 127/2012-65 prerušil konanie do skončenia konania o ústavnej sťažnosti na Ústavnom súde Slovenskej republiky.

V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu škody. Žalobca navrhol konanie vo veci prerušiť, pretože podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky, v ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. S poukazom na ust. § 109 ods.1 písm. b/ O.s.p. súd prvého stupňa konanie vo veci prerušil.

Proti uzneseniu zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C 127/2012-34 v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil. V dôvodoch odvolania uviedol, že:

1/nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a ods. 1 O.s.p., spoplatňovanie fiktívneho návrhu je preto bezpredmetné.

2/ Žalobca v úvode svojej žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Okresný súd Rožňava mal preto postupovať zákonným spôsobom a podľa ustanovenia § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s

ustanovením § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale nutnosť. Vec musí byť prikázaná inému súdu preto, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca.

3/ Žalobca z judikatúry Ústavného súdu SR vyvodzuje, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09).

4/ Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, žalobcovi nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. V zmysle citovaného ustanovenia žalobca v konaní súdne poplatky neplatí.

Proti uzneseniu zo dňa 13.11.2013 č.k. 5C 127/2012-65 podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 205 ods.2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby uznesenie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietne. Podľa žalovanej nie je daný žiadny relevantný dôvod na prerušenie konania v danej veci. Upozornila na to, že výrok napadnutého uznesenia je nevykonateľný, nakoľko z neho jednoznačne a nezameniteľne nevyplýva, do skončenia ktorého konania na ústavnom súde má byť toto konanie prerušené. Záver súdu o potrebe prerušenia konania nie je ani odôvodnený. Pre úplnosť žalovaná uviedla, že o ústavnej sťažnosti podanej voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č.k. 5NcC/35/2012-16 zo dňa 22.10.2012 bolo ústavným súdom rozhodnuté tak, že táto bola odmietnutá uznesením III ÚS 351/2013-11, teda aj z toho dôvodu prerušenie konania by bolo bezpredmetné.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol tiež, že otázka zákonnosti sudcu je pre vedenie spravodlivého súdneho konania kľúčová a je nevyhnutné ju preskúmať pred ďalším meritórnym postupom.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods.2 O.s.p., v rozsahu danom ust. § 212 ods.1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči uzneseniu zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C 127/2012-34 nie je opodstatnené a odvolanie žalovanej voči uzneseniu zo dňa 13.11.2013 č.k. 5C 127/2012-65 dôvodné je.

Súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, pokiaľ uznesením zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C 127/2012-34 uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 1.914,- eur, preto odvolací súd toto uznesenie podľa § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

K odvolacím námietkam žalobcu voči tomuto uzneseniu odvolací súd dodáva:

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom do 30. septembra 2012, od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bolo s účinnosťou od 1. októbra 2012, vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb.. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. októbra 2012, uvedených v ustanovení § 18ca zákona, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembra 2012.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového ide v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti, vznesenú proti sudcom Okresného súdu Rožňava, preto je správny aj následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že v danom prípade súd konal napriek tomu, že nebola podaná námietka zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p., odvolací súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení z 11. marca 2013, č.k. 3Cdo/102/2013, že v prípade osobitného finančno-právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prerokovať určitú vec žalobcu a žalovaného, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje, a preto za správne považuje aj posúdenie danej otázky súdom prvého stupňa, ktorý žalobcovi súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vyrubil.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu pod bodom 4) odvolania, odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení z 30. marca 2011, sp.zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p.. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992), pričom týmto názorom sa odvolací súd cíti byť viazaný, a aj preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý vyrubil žalobcovi súdny poplatok vo výške 66,- eur za správne a zákonné.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie zo dňa 29.1.2013 č.k. 5C 127/2012-34 podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 13.11.2013 č.k. 5C 127/2012-65, ktorým súd „konanie vo veci prerušil do skončenia konania o ústavnej sťažnosti na Ústavnom súde Slovenskej republiky“ je nepreskúmateľné pre neurčitý výrok a aj pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvého stupňa k takej vade konania, na ktorú odvolací súd v zmysle ust. § 212 ods.3 O.s.p. prihliada z úradnej povinnosti. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v zmysle ust. § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p..

Podľa § 109 ods.1 písm. b/ O.s.p., o ktoré súd prvého stupňa svoje rozhodnutie oprel súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

V zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá bráni riadnemu pokračovaniu v konaní. V tomto prípade k prerušeniu konania dochádza obligatórne z dôvodu povinnosti súdu rešpektovať určité skutočnosti ako prejudiciálne, predbežné, bez možnosti alternatívneho posúdenia predmetnej otázky zo strany procesného súdu (§ 135 O.s.p.).

Z výroku napadnutého uznesenia a ani z jeho odôvodnenia však nemožno zistiť, do skončenia akého konkrétneho konania o ústavnej sťažnosti na ústavnom súde má byť konanie prerušené, o akej otázke na ústavnom súde, ktorá je pre rozhodnutie významná sa rozhoduje a ako toto rozhodnutie môže ovplyvniť výsledok konania v tejto veci. Odpoveď na tieto otázky nedáva ani obsah spisu, keďže jeho súčasťou nie je ani žiadosť žalobcu o prerušenie konania, na ktorú súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia poukazuje, a z obsahu ktorej by bolo možné dôvody prerušenia konania preskúmať.

Nakoľko výrok napadnutého rozhodnutia nie je dostatočne určitý a rozhodnutie o prerušení konania nie je ani riadne a dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnené, neostávalo odvolaciemu súdu iné ako napadnuté uznesenie podľa ust. § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v prípade, pokiaľ zotrvá na potrebe prerušenia konania uznesenie odôvodniť tak, aby malo náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a aby bolo preskúmateľné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č.575/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.